

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

FRANCISCI|| XAVERII EPISTOLA-||RVM LIBRI|| QVATVOR||

Francisco <de Javier>

Mogvntiæ, 1600

VD16 J 197

Societati Geam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43721

Gratia & caritas Christi, D. N &c.

AD IV. Idus Ianuar. Anni M. D. XLVI.

Amboinum.

Malaca soluimus Malucum versus. Ad Amboinum appulimus. XVI. Kal. Febr. Hec insula est in circuitu millia passuum ferme XC. Incolis adueniisq; sane frequens. In ea oppida, pagi q; Christianorum sunt numero sex, quos, ut primum veni, lustrauit omnes ex ordine; infantes ac pueros baptizaui quamplurimos. Secundum hæc Ferdinandi Sose classis ad Amboinū applicuit, qua classe Hispani ex noua Hispania in Malucū profecti vehebantur. Ac pro multitudine nauium tantus occupationū spiritualium quasi concursus fuit, cum & confessiones audire, & habere cōciones, & subuenire a grotis & moribundis adesse oporteret, ut per temp^o satisfacere omnibus neutiquam possem. Odoratus sum sensus, ac voluntates incolarum: magnamq; in spem venio, ut primum insulæ Dominus (is est vir primarius Lusitanus Christianæ religionis studiosissimus, qui nunc regij presidij Dux est in Moluco) spero inquam, vbi is reuerterit, fore ut his locis colligamus animorum vberrimos fructus. Ora est ab Amboino millia passuum circiter CCCC. quæ Mauri regio dicitur, vbi Christiani permulti sunt Christianæ disciplinæ ac religionis

pror-

prorsus ignari. Eo profici cor, ut tot animorum saluti consulam, quippe cum mihi sic persuaserim, debere me, vel cum capitatis mei discrimine illorum animos ab interitu vindicare. Itaque; vel perspicua mortis pericula subire certum est: spem enim omnem in diuina prouidentia sitam habeo, & cupio obtemperare illi Euangelicæ voci. *Quis voluerit animam suam salvā facere, perdet eam, qui autem perdiderit propter me, inueniet eam.* Ac mihi credite fratres carissimi, & si huius sententiae verba generatim facilia sint ad intelligendum; tamen ubi tempus incidit, cum statuere oportet, tibi pro Deo vitam amittendam esse, & mortis discriminem audeundum, usque; eo eadem sententia, et si clarissima sit, obscura fieri solet, ut is modo eam intelligat, cui pro sua benignitate declararit Deus. Enim uero istiusmodi temporibus apparet, quam imbecilla infirmaque; sit humana natura. Dominus nos pro sua immensa misericordia, talibus in rebus ac temporibus, ita sua vi confirmet ac roboret, ut fortiter, & subeamus omnia, & perferamus. Idemque maneat nobiscum semper. Amen. VI. Id. Maias.

Anni. M. D. XLVI. Ex
Amboino.

FINIS LIBRI PRIMI.

FRAN-

